

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Fru Connie Hedegaard udlægger det nu, som om Socialdemokratiet har skiftet holdning til hele arbejdsmarkedspolitikken vedrørende de unge, men jeg var rent faktisk på Socialdemokratiets vegne positivt indstillet over for, at vi fik gjort noget på et så tidligt tidspunkt som muligt. Det er ikke ensbetydende med, at jeg var positiv over for den indsats, som regeringen i de sidste år har gjort vedrørende ungdomsarbejdsarbejdsledsløsheden, for man har rent faktisk fjernet nogle af de tiltag, som var blevet gennemført for at sikre en aktiv ungdomsarbejdsmarkedspolitik, foruden at man jævnlige har beskåret beløbene; alene i 1988 er der skåret 60 mio. kr. ned på den pulje. Derfor kan man ikke ligefrem sige, at det er en positiv indsats, der er gjort fra regeringens side, og det var bestemt ikke det, jeg gav udtryk for.

Carsten Andersen (SF):

Der har været delt megen dadel ud til arbejdsministeren i dag, og jeg skal derfor begynde med at remse nogle af de lidt positive sider op af dette forslag.

Det er godt, at kommunernes og amternes forpligtelser med hensyn til at sætte midler af til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledsløshed videreføres. Det skal dog ikke glemmes, at det er en gammel ordning, som ikke er indført af denne regering, men som regeringen gang på gang har skullet presses til at videreføre. Vi vil imidlertid sætte spørgsmålstejn ved, om det er nok. Sidste år blev loven udvidet til også at omfatte personer op til 30 år, og spørgsmålet er, om der her afsættes midler nok til at gøre den indsats, der skal gøres for denne gruppe. Vi kunne godt ønske os, at beløbet blev forhøjet.

Jeg synes også, det er godt, at man vil ophæve 3-måneders-reglen med hensyn til, at man kan påbegynde projekter, så man kan komme med et tilbud tidligere. Dette med tilbud vil vi gerne vende tilbage til.

Vi synes også, det er positivt, at der indføres praktik i forbindelse med arbejdsmarkedsuddannelserne, sådan at man kan få et praktisk forhold til sin uddannelse. Der kunne også være noget godt i, at man har en deltidsordning i forbindelse med arbejdsprojekterne for at hjælpe folk i gang, men som det foreligger her, er vi absolut ikke enige i arbejdsministerens forslag.

Forslagets hovedelement ligger jo netop dér. Det er regeringens indsats for at få kontanthjælpsmodtagere ud af den passive forsørgelse og få dem i gang. Det er en forløber for socialministerens pakke, der kommer på et senere tidspunkt, og det er noget rod at komme dryppende med det, så vi ikke kan se det i dets helhed.

SF er enig i, at kommunerne skal tilbyde uddannelse eller arbejde, men vi må stille det spørgsmål: Hvorfor har man ikke gjort det for lang tid siden? Og hvad er det for en bagvendt måde at komme nu, når ungdomsarbejdsledsløsheden er så stor, og ligesom mistænkeliggøre de unge ved at antyde, at de ikke gider gå på arbejde, at de ikke har noget ønske om at gå på arbejde? Problemet er jo, at kommunerne ikke har tilbudt dem noget, at der ikke er nogen arbejdspladser at tilbyde, og at regeringen ikke har gjort ret meget for at få skabt nogen arbejdspladser. Det er det, der er problemet, og det skal ikke vendes om til, at det lige pludselig er denne lovgivning og det, vi kan forvente at socialministeren vil komme med, der får det til at se ud, som om de unge ikke har initiativ til at gå i gang.

Vi er uenige i tanken om, at pseudoarbejde, som deltidsmuligheden giver adgang til, kaldes arbejde. Vi betragter det som en form for selsætning. Skal de unge tilbydes noget, skal det være reelt arbejde – noget, der har forbindelse med arbejdsmarkedet, og noget, som de unge kan bruge i fremtiden.

Vi har lagt tanker og ideer frem om jobskabesinitiativer, hvor kommuner og amter sætter virksomheder i gang med produktivt indhold. Det er det, unge har brug for. Det er der perspektiv og indhold i. Det giver dem mening og gåpåmod.

Vi vil gerne være med til at stille krav til unge, men så har de unge også ret til at stille krav, og krav er ikke det samme som at stille ensidige betingelser. Det er udtryk for mistillid ikke at tro på, at 90 pct. af de unge vil leve op til ordentlige krav. Men det, de unge savner i dag, er ordentlige tilbud.

Vi er enige i at ophæve 3-måneders-reglen, som vi har været inde på, men vi vil gerne vente med at sige, hvordan vi vil forholde os til den del af lovforslaget, indtil vi ser, hvordan den samlede pakke over for de unge ser ud, altså til vi har set det, justitsministeren har bekendt-